

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/143/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225467
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115225467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Malý trh č. 2/A, právne zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, na ul. Mlynské Nivy č. 49, p r o t i žalovanej R. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej vo X. X., na ul. F. č. XX, o zaplatenie 475,61Eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.5.2016 č.k. 11C/406/2015 - 81 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania .

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 20.10.2000 uzatvorili zmluvu o sporožirovom účte a v ten istý deň aj zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty. Dňa 10.9.2003 uzatvorili tiež zmluvu o kontokorentnom úvere k príslušnému sporožirovému účtu. Dohodnutý bol úverový rámec 10.000 Sk (331,94 Eur) s konečnou splatnosťou úveru 9.9.2004. V článku 1 zmluvy okrem týchto údajov je uvedená aj úroková sadzba 10,85% p.a., úrok z omeškania 26,40% p.a., poplatok za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca, poplatok za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca mesačne a úrok z prečerpania 26,40% p.a.. Zmluva sa uzatvorila na dobu jedného roka s tým, že sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65.roku veku dlžníka.

3. Listom zo dňa 1.3.2013 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o sporožirovom účte a od zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie. Aj keď právny predchodca žalobcu a žalobca nedisponuje doručenkou preukazujúcou doručenie tohto listu žalovanej, žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 18.3.2016 (č.l. 75 spisu) potvrdil účinnosť odstúpenia od zmluvy s poukazom na bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní. V odstúpení od zmluvy bola obsiahnutá aj výzva na úhradu pohľadávky banky vo výške 505,12 Eur.

4. Zmluvou zo dňa 27.3.2014 pohľadávka uplatňovaná v konaní bola postúpená žalobcovi. Z výpisu z účtu a z písomného vyjadrenia žalobcu z 11.11.2015 (č.l. 44 spisu) vyplýva, že žalovaná realizovala

výbery celkovo vo výške 7.557 Eur a jej úhrady v prospech daného účtu predstavovali sumu 7.479,15 Eur.

5. Uzatvorenú zmluvu o kontokorentnom úvere je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, keďže nepochybne ide o typovú zmluvu s poukazom na ustanovenie § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Typovou zmluvou podľa citovaného ustanovenia sa rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

6. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá so žalovanou túto charakteristiku spája.

7. Novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 150/2004 Z.z. účinná od 1.4.2004 zakotvila do nášho súkromného práva právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv. Uvedenou novelou bola prebratá i smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je zrejme z ustanovenia § 879g Občianskeho zákonníka. Aj keď Občiansky zákonník účinný od 1.4.2004 v ustanovení § 52 ods. 1 za spotrebiteľské označil len odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka a zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, táto okolnosť nevylučuje aplikáciu ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní neprijateľných podmienok aj v iných spotrebiteľských zmluvách napr. v úverových zmluvách.

8. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a ani právnu úpravu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vôbec neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva.

9. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri úverových zmluvách je potrebné vychádzať z ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka upravujúcich analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná smernica Rady č. 93/13/EHS.

10. Nejasnosti v aplikácii Občianskeho zákonníka aj pri zmluvách, ktoré sú uzavreté podľa Obchodného zákonníka sú napokon v súčasnosti už odstránené novelou Občianskeho zákonníka uskutočnenou zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Súd pritom poukazuje v súvislosti s aplikáciou tohto ustanovenia na právne závery vyslovené v rozhodnutiach NS SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015, ale aj 8Cdo 313/2014 zo dňa 28.8.2015. V zmysle nich vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení sa citované novelizované ustanovenie použije aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou spomínaného zákona. Všetky spotrebiteľské zmluvy majú teda občianskoprávny charakter.

11. Pre posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy je dôležité ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Súd už vo viacerých rozhodnutiach vyslovil názor o nutnosti aplikácie Občianskeho zákonníka či už v otázke premlčania alebo posúdenia odstúpenia od zmluvy pri spotrebiteľských zmluvách. Na podporu tohto záveru možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 402/2013 zo dňa 19.6.2013, ktorý sa zaoberal sťažnosťou práve vo veci právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere a považoval ho za ústavne komfortný a preto sťažnosť odmietol. Napokon ako ďalší argument možno použiť aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a konkrétne § 5, ktorý sa týka odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľom v prípade

omeškania splátok a pri práve na odstúpenie od zmluvy je pri poznámke uvedený § 48 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené závery vyplývajú zo skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto s použitím § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa použije pre tento inštitút § 48 Občianskeho zákonníka. Opäť v tejto súvislosti možno poukázať na už spomínanú novelu Občianskeho zákonníka v zmysle zákona č. 102/2014 Z.z.

13. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka sa pri odstúpení zmluva ruší od začiatku, a preto vzťah z nej je potrebné vyporiadať podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Žalobca má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jeho právny predchodca poskytol žalovanej. Podľa výpisu z účtu a vyjadrenia žalobcu ide o sumu 7.557 Eur. Žalovaná pritom uhradila sumu 7.479,15 Eur, preto rozdiel činí 77,85 Eur.

14. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy súdy s účinnosťou od 1.5.2014 sú povinné ex offo posúdiť aj premlčanie nároku, ako to vyplýva z § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

15. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V dôsledku odstúpenia od zmluvy začala právnomu predchodcovi žalobcu plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia lehota odo dňa nasledujúceho po účinnom odstúpení od zmluvy, teda najneskôr od druhej polovice marca 2013 a teda k jej uplynutiu došlo v marci 2015. Keďže žaloba bola podaná až v októbri 2015, pre premlčanie nároku žaloba musela byť zamietnutá.

16. Záver o výške dlhu 77,85 Eur vyplýva aj z posúdenia zmluvy o kontokorentnom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Ide totiž o zmluvu o spotrebiteľskom úvere s poukazom na §§ 1, 2 tohto zákona, ktorej náležitosti sú uvedené v § 4 ods. 2. Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Aj pri kontokorentnom úvere je možné vychádzať zo základných údajov úveru s predpokladanou platnosťou rok stanoviť RPMN. V spornej zmluve nepochybne tento údaj chýba. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Výrok o trovách bol odôvodnený podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

18. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 673,36 Eur s príslušným zmluvným úrokom, úrokom z omeškania, súdnym poplatkom a trovami právneho zastúpenia. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že prvoinštančný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko predmetom konania bol drobný spor. Výzvou zo dňa 19.11.2015 doručenu žalobcovi, bol žalobca vyzvaný na vyjadrenie, či súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Žalobca s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania vyjadril písomný nesúhlas. Napriek tomu prvoinštančný súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.. V čase, keď právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy na predmetný vzťah sa vzťahovali ustanovenia Obchodného zákonníka v znení neskorších právnych predpisov. Konkrétne išlo o ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka upravujúce možnosť odstúpenia od zmluvy v spojení s § 387 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúcim premlčanie, podľa ktorého sa na daný vzťah a teda aj na odstúpenie od zmluvy vzťahovala 4-ročná premlčacia doba. Odstúpenie od zmluvy posudzované podľa Obchodného zákonníka má iné účinky ako odstúpenie od zmluvy posudzované podľa Občianskeho zákonníka. Použitím ustanovení o bezdôvodnom obohatení, a to konkrétne § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil. Navyše predmetná pohľadávka nespĺňa ani len náležitosti bezdôvodného obohatenia vymenované v

§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade nejde o prípad bezdôvodného obohatenia žalobcu a z tohto dôvodu nie je možné použiť ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka o premlčaní, týkajúce sa bezdôvodného obohatenia. V odstúpení od zmluvy zo dňa 01.03.2013 právny predchodca žalobcu zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť už vyčerpaného povoleného prečerpania. V zmysle § 41 ods. 2 O.s.p., každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. V súlade s týmto ustanovením je zrejmé, že nie je rozhodujúci názov dokumentu, ale dôležitý je obsah, podľa ktorého banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. V súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými ku dňu uzatvorenia Zmluvy o kontokorentnom úvere, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta, banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty. Odstúpením od Zmluvy o úvere nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

19. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

20. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením o odňatí možnosti žalobcovi konať pred súdom len preto, lebo tento účastník vyslovil nesúhlas s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Vyslovenie takéhoto nesúhlasu by síce mohlo mať zásadný právny význam pre posúdenie otázky odňatia možnosti žalobcovi konať pred súdom, ale iba vtedy, ak prejednanie a rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania bolo viazané na súhlas účastníkov s takýmto postupom.

22. V danom prípade predmetom konania bol drobný spor, pri ktorom sa súhlas účastníkov s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania nevyžaduje, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016. Vychádzajúc z tohto ustanovenia pojednávania nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Vyslovenie súhlasu, či nesúhlasu účastníka s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania pri drobných sporoch je bez akéhokolvek právneho významu.

23. Pokiaľ ide o výzvu adresovanú účastníkom na vyjadrenie sa táto bola obsiahnutá v uznesení zo dňa 19.11.2015 č.k. 11C/406/2015 - 65 spolu s ďalšími upovedomeniami a poučeniami určenými účastníkom. Jedným z takýchto poučení bolo i poučenie, podľa ktorého pojednávania nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Po tom, čo žalobca podaním zo dňa 27.11.2015 (č.l. 67 spisu) vyjadril nesúhlas s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania prvoinštančný súd tohto účastníka opätovne podaním zo dňa 14.3.2016 (č.l. 74 spisu) doručeným žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi dňa 17.3.2016 opätovne upozornil na možnosť vyhlásenia rozsudku bez pojednávania s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p.. Z ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016 nevyplývalo, aby oprávnenie súdu nenariaďovať pojednávania v drobných sporoch bolo závislé od výsledku sporu, teda od toho, či žalobe bude vyhovieť alebo nie. Ak zákonodarca takýto úmysel mal bolo jeho povinnosťou vyjadriť to v príslušnej právnej norme.

24. Oporu vo vykonanom dokazovaní nemá ani tvrdenie, podľa ktorého dokument označený ako odstúpenie od zmluvy zo dňa 1.3.2013 predstavuje z hľadiska jeho obsahu úkon, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť už vyčerpaného povoleného prečerpania. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a odstúpenie od zmluvy sú dva rozdielne právne inštitúty, čo právnomu predchodcovi žalobcu ako banke dlhodobo pôsobiacej na trhu poskytovaní úverov muselo byť známe, najmä ak samotný právny predchodca žalobcu vo svojich všeobecných obchodných podmienkach pri porušení akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta rozlišoval medzi vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, vypovedaním zmluvy o úvere a odstúpením od zmluvy, čo nepochybne vyplýva z bodu 7.6 všeobecných obchodných podmienok. Právny predchodca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 1.3.2013 označenom ako odstúpenie od zmluvy (č.l. 30 spisu) bez

akýchkoľvek pochybností odstúpil od zmluvy o sporožirovom účte a od zmluvy , na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie.

25. Čo sa týka právnej úpravy odstúpenia od zmluvy táto bola obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch a to v Obchodnom zákonníku a v Občianskom zákonníku. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká , keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Tento právny predpis v ustanovení § 351 ods. 1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Pri úverovej zmluve ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka umožňovalo veriteľovi odstúpiť od zmluvy, ak bol dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a požadovať od dlžníka vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Na rozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaná vzdať nemohla. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od jej začiatku pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného právneho úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalovanej zhoršuje.

26. Správnosť záveru o potrebe aplikácie občiansko právnej úpravy odstúpenia od zmluvy vyplývala tiež z ustanovenia § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. V poznámke 9 k tomuto ustanoveniu je uvedený odkaz priamo na ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka.

27. Obdobná situácia existuje aj pri právnej úprave premlčania. Obchodný zákonník pri právach vzniknutých odstúpením od zmluvy určuje v ustanovení § 397 4 - ročnú premlčaciu dobu. Na rozdiel od tejto úpravy je pri nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vzniknutého odstúpením od zmluvy stanovená v Občianskom zákonníku 2 ročná subjektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 1) a 3 - ročná objektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 2). Táto výhodnejšia právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je dôvodom prečo sa jej žalovaná vzdať nemôže.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 28.5.2015 vydaným vo veci 8MCdo 13/2014 , ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora skonštatoval, že aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného a nie Občianskeho zákonníka je zrejmé, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie musel by prvoinštančný súd vziať zreteľ na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako orgán rozhodujúci o nárokoch so spotrebiteľskej zmluvy bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú obe tieto ustanovenia nemajú prechodné ustanovenia, to znamená, že sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou týchto právnych predpisov. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade zrušenia rozsudkov napadnutých mimoriadnym dovolaním by súd prvej inštancie posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho by rozhodol tak, ako v rozsudku, ktorý generálny prokurátor navrhuje zrušiť. Vychádzajúc z tohto rozsudku najvyššieho súdu aj ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka upravujúce odstúpenie od zmluvy sa vzťahuje na právne vzťahy založené pred 1.4.2015.

29. Okrem toho použitie Obchodného zákonníka na právny vzťah vzniknutý medzi zmluvnými stranami si účastníci dohodli v časti IV bod 7 zmluvy o kontokorentnom úvere, podľa ktorej ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Ak zmluva alebo všeobecné obchodné podmienky upravovali následky odstúpenia a premlčania odlišne od občiansko-právnej úpravy takéto dojednanie je neplatné pre rozpor

s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Keďže ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), išlo o neplatnosť absolútnu vyplývajúcu z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti.

30. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku , zrušili sa i ustanovenia zmluvy upravujúce úrok za poskytnutie úveru, zmluvne dohodnutý úrok z omeškania a poplatky. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo iba domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Žalovaná na základe zrušenej zmluvy získala finančné prostriedky v sume 7.557 Eur a z tejto čiastky žalobcovi vrátila sumu 7.479,15 Eur. Zostatok vo výške 77,85 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie vzniknuté na strane žalovanej. Vydanie tohto bezdôvodného obohatenia si ale žalobca uplatnil až po uplynutí 2 - ročnej subjektívnej premičacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

31. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

33. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).